

Dosarul nr. 3r-257/21

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. Bostan A., Dașchevici G, Negru V.)

DECIZIE

04 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de avocatul Victor Furnică, în interesele Societății pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale” împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare, terț Ministerul Finanțelor, cu privire la contestarea actului administrativ normativ,

împotriva încheierii din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 12 martie 2021, Societatea pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale” a depus acțiune împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare, terț Ministerul Finanțelor, cu privire la anularea hotărârii nr. 19/3 din 13 mai 2019 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare privind aprobarea Regulamentului cu privire la auditul asiguratorilor (reasiguratorilor).

Totodată, prin acțiunea înaintată, reclamanta a solicitat emiterea ordonanței provizorii cu privire la suspendarea hotărârii nr. 19/3 din 13 mai 2019 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare privind aprobarea Regulamentului cu privire la auditul asiguratorilor (reasiguratorilor).

Prin încheierea din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea reclamantei Societatea pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale” privind emiterea ordonanței provizorii cu privire la suspendarea hotărârii nr. 19/3 din 13 mai 2019 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare privind aprobarea Regulamentului cu privire la auditul asiguratorilor (reasiguratorilor).

Nefiind de acord cu soluția instanței, la 18 iunie 2021, avocatul Victor Furnică, în interesele Societății pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale”, a depus recurs, solicitând casarea încheierii din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi încheieri de emitere a ordonanței provizorii cu privire la suspendarea hotărârii nr. 19/3 din 13 mai 2019 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare privind aprobarea Regulamentului cu privire la auditul asiguratorilor (reasiguratorilor).

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de fond a ignorat dispozițiile art. 172 alin. (2) Cod administrativ, care prevede expres motivele suspendării.

Recurentul a menționat că, la data publicării și intrării în vigoare a hotărârii nr. 19/3 din 13 mai 2019 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare, era în vigoare Legea nr. 287 din 15 decembrie 2017, iar potrivit art. 8 alin. (3) al acestei legi, Comisia Națională a Pieței Financiare, organele centrale de specialitate pot elabora, în conformitate cu standardele de contabilitate și cu alte acte normative, reglementări contabile specifice anumitor ramuri, domenii/sectoare de activitate, cu aprobarea acestora de către Ministerul Finanțelor.

Recurentul a opinat că, din conținutul hotărârii nr. 19/3 din 13 mai 2019 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare rezultă că terțul Ministerul Finanțelor nu a aprobat această reglementare contabilă specifică ramurii asigurării, or, condiția aprobării este una imperativă, fiind expres stabilită de legiuitor.

La 24 iunie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat pentru notificare Comisiei Naționale a Pieței Financiare și terțului Ministerului Finanțelor copia recursului depus de către Compania „Intact Asigurări Generale” Societate pe Acțiuni, cu explicarea dreptului de a depune referință (f.d.65).

La 03 august 2021, prin intermediul poștei electronice, Comisia Națională a Pieții Financiare a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului înaintat de Societatea pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale”, ca fiind neîntemeiat.

Până la examinarea recursului, terțul Ministerul Finanțelor nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință asupra recursului.

În conformitate cu prevederile art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea la 27 mai 2021, fiind notificată părților la 04 iunie 2021, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (f.d.47-48). Astfel, recursul depus la 18 iunie 2021, este în termen (f.d. 92).

În conformitate cu art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Examinând recursul depus, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie de respingere a recursului.

Din materialele cauzei rezultă că Societatea pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale” a înaintat acțiune în control normativ împotriva Comisiei Naționale a Pieții Financiare, terț Ministerul Finanțelor, solicitând anularea hotărârii nr.19/3 din 13 mai 2019 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la aprobarea regulamentului cu privire la auditul asiguratorilor (reasiguratorilor).

Concomitent, reclamanta a solicitat emiterea ordonanței provizorii cu privire la suspendarea hotărârii nr. 19/3 din 13 mai 2019 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la aprobarea regulamentului cu privire la auditul asiguratorilor (reasiguratorilor).

Prin încheierea din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea Societății pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale” cu privire la emiterea ordonanței provizorii privind suspendarea executării hotărârii nr. 19/3 din 13 mai 2019 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la aprobarea regulamentului cu privire la auditul asiguratorilor (reasiguratorilor).

În conformitate cu art. 214 alin. (1), (2), (3) și (4) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).

Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2).

Conform art. 215 din Codul administrativ, în cazurile care nu cad sub incidența art. 214, reclamantul poate solicita instanței de judecată care examinează acțiunea în contencios administrativ emiterea unei ordonanțe provizorii. Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul poate solicita emiterea unei ordonanțe provizorii instanței de judecată la care se va depune acțiunea.

Instanța de judecată poate emite o ordonanță provizorie dacă: a) în baza unei examinări sumare, ajunge la concluzia că pretenția revendicată de reclamant este întemeiată; și b) emiterea ordonanței este necesară pentru evitarea consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant.

Prevederile art. 214 alin. (3)–(5), (7) și (8) se aplică corespunzător.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Iar articolul 12 din Codul administrativ definește actul administrativ normativ ca fiind actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.

Prin urmare, din sensul art. 12 din Codul administrativ, rezultă că legiuitorul a stabilit că instituția ordonanței provizorii aferentă suspendării se aplică doar în privința actelor administrative individuale, dar nu și în privința actelor normative, având în vedere că ultimele cuprind reglementări generale și impersonale care poartă caracter obligatoriu în vederea aplicării la un număr nedeterminat de subiecte de drept și care, odată anulate printr-o hotărâre judecătorească definitivă, încetează a mai produce efecte juridice *erga omnes*, față de toate subiectele de drept, suspendarea executării

acelor acte normative poate fi dispusă exclusiv prin același procedeu prin care actul administrativ cu caracter normativ a luat ființă, nefiind posibilă suspendarea acestuia printr-o eventuală încheiere judecătorească pronunțată într-o pricină concretă și cu efecte *inter partes*.

Un raționament aparte al instanței în susținerea poziției sale constă în faptul că instanța de judecată competentă nu este obligată în mod automat și necondiționat să dispună suspendarea actului administrativ, fiind absolut obligatoriu pentru obținerea protecției jurisdicționale să se facă dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de normele de drept intern.

Analizând circumstanțele menționate în raport cu normele de drept citate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural, Curtea de Apel Chișinău întemeiat și legal a respins cererea Societății cu Răspundere Limitată „Intact Asigurări Generale” cu privire la suspendarea executării actelor administrative.

Potrivit prevederilor art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, rezultă că suspendarea executării unui act administrativ poate fi dispusă în două cazuri, atunci când există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și când există pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Prin noțiunea de suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ se au în vedere asemenea fapte care ar convinge judecătorul că actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu-zisă a acestuia este o chestiune de fond și se verifică în cadrul dezbaterilor judiciare.

Prin pericol iminent trebuie de înțeles un proces pe punctul de a se iniția și care nu poate fi evitat. Aspectul respectiv urmează să fie interpretat și aplicat în conformitate cu principiul proporționalității intruziunii în drepturile persoanei și durata procesului de contencios administrativ.

Completul constată că prima instanță corect a concluzionat că nu poate constitui temei de suspendare a actului administrativ motivele invocate de reclamant, nefiind clar în ce mod nedispunerea suspendării actului ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile reclamantei.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă cu certitudine că obiectul controlului normativ este hotărârea nr. 19/3 din 13 mai 2019 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare privind aprobarea Regulamentului cu privire la auditul asiguratorilor (reasiguratorilor).

Aici, completul menționează că din sensul prevederilor normelor legale care reglementează emiterea unei ordonanțe provizorii asupra actelor administrative contestate, rezultă că instituția suspendării executării actului administrativ se aplică doar în privința actelor administrative individuale, dar nu a celor normative, deoarece suspendarea executării actelor administrative normative este exceptată prin lege.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că instanța de judecată a emis o încheiere întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurentă sunt neîntemeiate.

Din aceste considerente, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de către avocatul Victor Furnică, în interesele Societății pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale”.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de către avocatul Victor Furnică, în interesele Societății pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale”.

Se menține încheierea din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă Societatea pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale” împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare, terț Ministerul Finanțelor, cu privire la cu privire la contestarea actului administrativ normativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu